

[Ministeren for Grønland]

En udvidelse af helikopterredningskapaciteten, således at slædehunde kan medtages under redningsaktioner, vil forordre, at de ofte bidske og/eller opskræmte slædehunde kan anbringes i kasser eller bure, som kan placeres i helikopterens kabine, eller borttransporteres i et under helikopteren monteret »sling«.

Helikopterundsætning af nødstedte slædehunde på drivende havis vil i almindelighed forudsætte, at helikopteren kan lande på en isflage, medens bjærgningsmandskabet indfanger hundene og anbringer disse i kasser eller bure, som kan medføres i eller under helikopteren. Endvidere vil det være nødvendigt at standse helikopterens rotor under bjærgningsaktionen, for at »blæsten« fra rotoren ikke skal skræmme hundene bort. Under de ekstremt vanskelige forhold, der som oftest kendetegner en redningsaktion, og som også forelå under redningsaktionen i Umanakfjorden, vil forudsætningerne for en sådan bjærgningsindsats sjældent være til stede.

På denne baggrund og under henvisning til den risiko, som bjærgningsmandskabet fra helikopteren vil blive udsat for under landing og indfangning af slædehunde på drivende havis, finder jeg ingen grund til at drage i tvivl, at der fra helikoptermandskabets side er gjort alt, hvad der er muligt og forsvarligt for at gennemføre redningsaktionen.

Til indenrigsministeren (26/5 78) af:

Mette Madsen (V):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe i henseende til ændring af sygehuslovens administration for at hindre, at de fem private kursteder i Danmark må lukke?«
(Spm. nr. 803).

Begrundelse.

Der findes i Danmark i dag fem private kursteder, som gennem længere tid har været benyttet og stadig benyttes til patienters rekonvalescens. På grund af administrationen af lov om sygehusvæsenet § 3, stk. 3, er imidlertid flere af de private kurhjem kommet i økonomiske vanskeligheder. Det drejer sig om velanskrevne institutioner, der er søgt af

et stort klientel, og kurstedernes eventuelle lukning vil medføre et stort savn.

I medfør af ovennævnte bestemmelse i sygehusloven har indenrigsministeren udsendt en bekendtgørelse om overenskomster mellem amtskommunerne og de private kurhjem. Ifølge dagspressen kan der herefter henvises patienter til sådanne kurhjem, dog kun med et tilskud på 37 kr. 50 øre pr. dag, hvilket i forhold til gebyret på 200-300 kr. pr. dag er et forholdsvis beskedent tilskud.

Det ville være en fordel, også for skatteyderne, om indenrigsministeren kunne begrænse amtskommunernes oprettelse af egne rekonvalescenthjem og i stedet tilskynde til benyttelse af de private kurhjem. Samtidig kunne tilskuddet sættes op. Det ville under alle omstændigheder være billigere end at oprette amtskommunale rekonvalescenthjem med enorme drifts- og anlægsudgifter.

I tilfælde, hvor private institutioner ikke koster mere for det offentlige, bør det alene være patienternes frie valg, der afgør, hvor rekonvalescensen skal foregå.

Besvarelse (31/5 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Efter § 3, stk. 3, i lov om sygehusvæsenet kan en amtskommune indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af sine sygehusopgaver. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om amtskommunernes benyttelse af sådanne institutioner.

Dette er sket ved bekendtgørelse nr. 536 af 16. oktober 1975 om amtskommunernes benyttelse af private kur- og rekonvalescenthjem her i landet og i udlandet. Til uddybning af bekendtgørelsen har indenrigsministeriet samtidig udsendt et cirkulære.

Efter bekendtgørelsens § 1 kan et amtsråd indgå overenskomst med eller på anden måde beslutte at benytte private kur- og rekonvalescenthjem her i landet som led i løsningen af sine sygehusopgaver. Amtskommunen yder vederlagsfri behandling til personer, der af vedkommende amtsråd er henvist til ophold på sådanne institutioner her i landet, og som i øvrigt har ret til vederlagsfri behandling her i landet. Den vederlagsfri behandling omfatter ophold, undersøgelse og behandling samt læge- og fysioterapeutbistand. De pågældende institutioner betragtes såle-